

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 23 ທັນວາ 2018 (12-23-2018)

ຄຳປະກາດຂອງຜູງເທວະດາ

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມສົນໃຈທີ່ສຸດໃນການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວທາງວິທະຍາສາດທີ່ທ່ານໄດ້ມີ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ມາເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນບາບຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ນີ້ແມ່ນລະດູການຂອງ...ການທ່ອງທ່ຽວ. ບາງຄົນໃນພວກເຮົາທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຂນະທີ່ບາງຄົນກໍດົນໆໄດ້ອອກຈາກຄຸ້ມເຂດຂອງຕົນເອງ. ທັງສອງກໍຣະນີນີ້ບໍ່ວ່າທ່ານໄດ້ຕົກຢູ່ຝ່າຍໃດກໍຕາມ, ເບິ່ງເໝືອນວ່າທ່ານໄດ້ທ່ອງທ່ຽວໃນຊ່ວງລະດູການຄຣິສຕ໌ມັສ.

ການເດີນທາງໃນຊ່ວງຄຣິສຕ໌ມັສບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່ໆ. ເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມີຄຣິສຕ໌ມັສໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ການເດີນທາງຂອງໂຢເຊັບແລະມາຣີອາທີ່ໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງເບັດເລເຮັມ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນຄົງເປັນການເດີນທາງທີ່ງ່າຍ.

ເມື່ອພັລຍາແລະຂ້າພະເຈົ້າຄອງຖ້າມີເກີດລູກກົກຂອງພວກເຮົາ, ລາວໄດ້ອ່ານປຶ້ມກ່ຽວກັບການທີ່ພວກຖືພາມີຄວາມເມື່ອຍຫຼາຍ. ປຶ້ມນັ້ນໄດ້ຍັງຢືນວ່າພລັງງານຂອງພວກຜູ້ຍິງທີ່ຖືພານັ້ນໄດ້ໃຊ້ຫຼາຍເທົ່າກັບພວກທີ່ບໍ່ຖືພາທີ່ປົນພູເຂົາ. ໃນຫຼາຍໆດ້ານອີກ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພັລຍາທີ່ອ່ອນເພັງກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍກຳລັງປົນພູຢູ່.”

ເຮືອງຂອງການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນນຶ່ງໃນການເດີນທາງ. ໂຢເຊັບແລະມາຣີອາອາດຈະຮູ້ສຶກເໝືອນວ່າການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນລວມທັງ “ການປົນພູ!” ແຕ່ວ່າເຮືອງມັນລວມເຖິງເຫດການອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງການເດີນທາງ. ພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ປະສະງ່າຣາສີແຫ່ງບັນລັງຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝເພື່ອເດີນທາງເຂົ້າມາໃນໂລກ. ພຣະອົງໄດ້ມາໃນຖານະເປັນເດັກອ່ອນນ້ອຍກັບເປົ້າໝາຍສຳຄັນ: ຄົນຈຳເອົາຄວາມລອດພົ້ນບາບມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2,)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ລູກາ 2:1-7.

1. ຢູ່ມາໃນຄາວນັ້ນມີຄຳສັ່ງຈາກກາຍຊາໂອຄູໂຕໃຫ້ຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວທົ່ວແຜ່ນດິນ. 2. ການຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວເທື່ອຕົ້ນນີ້ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາກິເຣນີໂອເປັນຜູ້ປົກຄອງເມືອງຊີເຣັງ. 3. ຄົນທັງປວງຕ່າງຄົນກໍຕ່າງໄປຂຶ້ນທະບຽນຍັງເມືອງຂອງຕົນ. 4. ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງນາຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດຊີ ເບັດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍແລະວົງຕະກູນດຽວກັນກັບດາວິດ. 5. ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສຳມະໂນຄົວພ້ອມກັບນາງມາຣີອາຄູ່ພັນຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣີອາກໍກຳລັງມີທ້ອງຢູ່. 6. ເມື່ອເຂົາທັງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣີອາຈະປະສູດບຸດ. 7. ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກົກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັນແລະວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຫວ້າງສຳລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ.

“ທ່ານກາຍຊາໂອຄູໂຕໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ.” ກາຍຊາຄົນນີ້ໄດ້ເກີດຈາກ ກາຍອັສ ອົກຕາວຽດສ໌ (Gaius Octavius) ແລະໄດ້ຖືກຮັບເປັນລູກບຸນທັມຂອງ ຈູລຽດສ໌ ກາຍຊາ (Julius Caesar). ທ່ານໄດ້ຖືກມອບກຽດຕຳແໜ່ງຂອງ ໂອຄູໂຕ ທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງການນັບຖືສາສນາ. ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງອັນຍາວນານຂອງທ່ານ, ອານາຈັກໂຣມັນໄດ້ແຜ່ຂຍາຍແລະຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ. ທ່ານໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນໃນອານາຈັກໃຫ້ລົງທະບຽນ, ແລະການລົງທະບຽນຄັ້ງນີ້, ໂຢເຊັບແລະມາຣີອາໄດ້ເດີນທາງເກົາສິບໂມໂປທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ.

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳຄັນທີ່ພຣະຄຣິດຕ້ອງປະສູດທີ່ເບັດເລເຮັມ. ເພາະທັງສອງຄືມາຣີອາແລະໂຢເຊັບໄດ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ; ດັ່ງນັ້ນ, ເບັດເລເຮັມຈຶ່ງເປັນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມິກາ ໄດ້ທຳນວາຍເອົາໄວ້ແປດຮ້ອຍປີກ່ອນໜ້ານັ້ນແລ້ວວ່າເບັດເລເຮັມຈະເປັນບ່ອນເກີດຂອງພຣະເມຊີອາ: ເບັດເລເຮັມ ເອຟຣາທາເອີຍ, ເຈົ້າເປັນເມືອງນ້ອຍເມືອງໜຶ່ງໃນເຂດຢູດາ ແຕ່ວ່າ ເຮົາຈະແຕ່ງໃຫ້ມີຜູ້ໜຶ່ງມາປົກຄອງພວກອິສຣາເອນ ໜີ້ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານຈະມາຈາກສັມຍເດີມ” (ມິກາ 5:2).

ຄຳທຳນວາຍຂອງທ່ານມິກາແມ່ນຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນທີ່ໝົດຫວັງໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນ. ໃນການປຽບທຽບກັບເຫດການອັນແຕກຫັກຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ປົກຄອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ສະເດັດມາ, ອີກຕອນໜຶ່ງເມື່ອໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບການກົດຂີ່ຈາກພາຍນອກ.

ສະຖານະການຂອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ສັມພັນກັບພຣະອົງຢ່າງໃດ?

ເມື່ອພຣະເມຊີອາໄດ້ມາ ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ປະສູດມາ ມາຣີອາ “ວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າເພາະບໍ່ມີບ່ອນຫວ້າງສຳລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ.” ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນກັບທັມມະຊາດຂອງສະຖານທີ່ອັນນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນເລັ່ງເຖິງສະຖານທີ່ຕາມປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນບ່ອນຢູ່ຂອງສັດ. ສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາໄດ້ຍິນວ່າ “ບໍ່ມີບ່ອນຫວ້າງສຳລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ.” ການສົມມຸດເອົາວ່າຄອບຄົວໄດ້ຖືກປະໄວ້ຂ້າງນອກ. ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າດຽວກັນໃນການສົ່ງພວກສາວິກໄປຖາມກ່ຽວກັບ “ເຮືອນພັກ” ໃນການຕຽມຕົວກິນປັສະຄາ. (ເບິ່ງ ລູກາ 22:11.)

ເມື່ອໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເຫດການພາຍນອກເພື່ອເຮັດໃຫ້ທ່ານມາເຖິງບ່ອນທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ?

ມັນອາດຈະເປັນໄປໄດ້ທີ່ມາຣີອາແລະໂຢເຊັບໄດ້ຢູ່ໃນເຮືອນ, ເຮືອນຂອງຍາດພີ່ນ້ອງ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ບ່ອນທີ່ເອົາສັດເຂົ້າມາໄວ້ໃນຍາມກາງຄືນ. ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ, ບ່ອນທີ່ຫວ້າງເປົ່າສຳລັບວາງເດັກເກີດໃໝ່ເຢຊູແມ່ນຮາງສຳລັບເກືອສັດທີ່ຕິດກັບຝາລະຫວ່າງບ່ອນທີ່ຄົນຢູ່ແລະເຂດບ່ອນທີ່ໃຫ້ສັດຢູ່. ຮາງບ່ອນເກືອສັດຫຼືຮາງຫຍ້າ ແນ່ນອນທີ່ສຸດຢູ່ແລ້ວວ່າມັນຈະບໍ່ຄືອູ່ໃສ່ເດັກເກີດໃໝ່ເປັນແນ່ແທ້.

ການເລີ້ມຕົ້ນທີ່ຖ່ອມຕົວສຳລັບທຸກໆກະສັດແບບນີ້ ເປັນພິເສດແລ້ວແມ່ນກະສັດເໜືອກະສັດທັງປວງ ແຕ່ວ່າມັນກໍໄດ້ເປັນໄປຕາມແຜນການແລະເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານລູກາໄດ້ເກັບກຳຄວາມງ່າຍດາຍຂອງເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສະຫງ່າຮາສີນີ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້: “ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຊາຍຜູ້ກິກ.”

ນີ້ແມ່ນສຳລັບພວກທີ່ເປັນພະຍານໃນບ້ານນ້ອຍຂອງເບັດເລເຮັມ, ຫຼືແມ້ແຕ່ພວກທີ່ຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ບາງທີພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນພຽງແຕ່ຍິ່ງໜຸ່ມສາວກັບລູກກິກທີ່ເກີດໃໝ່ຂອງນາງ. ການເກີດລູກແຕ່ລະເທື່ອເປັນເຫດການທີ່ໜ້າປລາດໃນຕົວຂອງມັນເອງຢູ່ແລ້ວ, ເຖິງບານນັ້ນຄວາມສະຫງ່າຜ່າເຜີຍແລະສະຫງ່າຮາສີຂອງການເກີດອັນພິເສດນີ້ໄດ້ຖືກປິດບັງໂດຍ “ຄວາມທັມມະດາ” ຂອງສິ່ງທັງປວງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາຢູ່ຖ້າມກາງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເໝາະສົມກັບໂອກາດຂອງການເກີດຂອງພຣະອົງນັ້ນ, ໃນອີກແງ່ໜຶ່ງ, ຄືກັນກັບການເກີດອື່ນໆ.

ແຕ່ວ່າ “ທັມມະດາ” ທັມມະຊາດຂອງການມາເຖິງຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນກ່ຽວກັບການເຮັດໃຫ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າບໍ່ສຳຄັນໂດຍການປະກາດຂອງພໍ່າສວັນ. ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນການເກີດທັມມະດາ.

2. ລູກາ 2:8-14

8. ໃນແຖບນັ້ນມີພວກລ້ຽງແກະທີ່ນອນເຝົ້າຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທີ່ໃນເວລາກາງຄືນ. 9. ແລະມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຂົາ ແລະຮັສມີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຕົກສະຫ້າມໃຈຫຼາຍ. 10. ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນກໍ່ກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະນີ້ແຫຼະ, ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມີອງທັງໝົດ. 11. ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນອົງນຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສາລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. 12. ອັນນີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມານຕົນນຶ່ງຜ້າອ້ອມພັນນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ.” 13. ໃນທັນໃດນັ້ນມີກອງທັບສວັນໝູ່ໃຫຍ່ມາຢູ່ກັບເທວະດາຕົນນັ້ນ ຮ່ວມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, 14. “ພຣະຮັສມີຈົ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈົ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ.”

ໃນຂໍ້ທີ 8 ທ່ານລູກາໄດ້ປິດຜ້າສາກເດັກເກີດໃໝ່ທີ່ກຳລັງນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າແລະເປີດຜ້າສາກພວກລ້ຽງແກະ “ທີ່ພາກັນຢູ່ທັງຫຍ້າ.” ເບັດເລເຮັມເປັນບ້ານຂອງພວກລ້ຽງແກະຈຳນວນຫຼາຍ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ລ້ຽງແກະທີ່ໄດ້ໃຊ້ຖວາຍບູຊາໃນວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ໄກປະມານຫົກໄມຈາກທີ່ນັ້ນ.

ເມື່ອ “ທູດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະຮັສມີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງອ້ອມຮອບພວກເຂົາ,” ກໍ່ໜ້າເຂົ້າໃຈດີຢູ່ແລ້ວ, ພວກລ້ຽງແກະ “ກໍ່ໄດ້ສະຫ້າມຢ້ານກົວ.” ເຊຄາຣີຢາກໍ່ໄດ້ “ຕົກສະຫ້າມໃຈປົກຄຸມດ້ວຍຄວາມຢ້ານ” (1:12) ແລະມາຣີອາ “ກໍ່ຕົກສະຫ້າມໃຈຫຼາຍ” (ຂໍ້ 29)ເມື່ອເທວະດາຄັບຣີເອນໄດ້ປາກົດຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະດັ່ງທີ່ຄັບຣີເອນໄດ້ບອກເຊຄາຣີຢາແລະມາຣີອາ, ເທວະດາທີ່ບໍ່ໄດ້ບົ່ງບອກຊື່ຕົນນີ້ກໍ່ໄດ້ບອກພວກລ້ຽງແກະວ່າ, “ຢ່າສູ່ຢ້ານ.”

ບໍ່ໜ້າສົງສັຍເລີຍ, ການປາກົດຕົວຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ສາມາດເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມໂຄຣຣິບຍຳເກງແລະຢ້ານກົວ, ແຕ່ວ່າໃນຖານະທີ່ມີອຳນາດຫຼາຍແລະໜ້າໂຄຣຣິບຍຳເກງທີ່ເທວະດາຄວນຈະເປັນ, ທ່ານໄດ້ມາກັບຂ່າວທີ່ຂັບໄລ່ຄວາມຢ້ານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນສິ່ງດີກ່ຽວກັບຂ່າວທີ່ພວກເທວະດາໄດ້ນຳມາ?

ໃນກໍລະນີນີ້, ຄວາມຢ້ານໄດ້ຖືກແລກປ່ຽນກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. “ຢ່າສູ່ຢ້ານ ເພາະນີ້ແຫຼະ, ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊື່ນຊົມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມີອງທັງໝົດ.” ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີນີ້ແມ່ນການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ເທວະດາໄດ້ບັນລະຍາຍໂດຍການໃຊ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍປະການ.

- **ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນ.** ນາມຊື່ພຣະເຢຊູແມ່ນກ່ຽວພັນກັບນາມຊື່ໂຢຊວຍ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມລອດພື້ນ. ມັນເປັນນາມຊື່ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ, ເພາະວ່າຄວາມລອດພື້ນຂອງພວກເຮົາແມ່ນເຫດຜົນດຽວນີ້ແຫຼະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາໃນໂລກ.
- **ພຣະເມຊີອາ.** ຄຳເວົ້າໃນພາສາກຣີກແມ່ນ ຄຣິສໂຕສ, ແລະສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາແປອອກວ່າ “ພຣະຄຣິດ.” ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເຈີມໄວ້, ຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໄວ້ສຳລັບໜ້າທີ່ແຫ່ງຄວາມລອດພື້ນຂອງພວກເຮົາ.

- **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.** ແມ່ນຕຳແໜ່ງທີ່ທ່ານລູກາໄດ້ໃຊ້ສ່ວນຫຼາຍສຳລັບພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງເປັນເຈົ້ານາຍ, ມີອຳນາດສູງສຸດເໜືອທຸກສິ່ງທັງປວງ. ເດັກນ້ອຍນີ້ທີ່ນອນໃນຮາງຫຍ້າແມ່ນຕົວພຣະເຈົ້າເອງ.

ໃນຂໍ້ 13, ພວກເຮົາເຫັນຄຳເວົ້າ *ໃນທັນໃດນັ້ນ*. ພວກຂຽນພຣະຄັມພິສ່ວນຫຼາຍໄດ້ໃຊ້ຄຳນີ້ບັນລະຍາຍສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຝັນຫັມມະຊາດການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນພິເສດແມ່ນເຫດການທີ່ໄດ້ລວມທັງກໍຣະນິການປ່ຽນແປງ ຊີວິດ. ກອງທັບສວັນ “ພູໃຫຍ່” “ຊາວສວັນ” “ໃນທັນໃດນັ້ນ” ກໍໄດ້ປາກົດໃນທັງຫຍ້າຂອງເບັດເລເຮັມ ຝູງເທວະດາບໍ່ໄດ້ກ່າວທັກທາຍຕໍ່ພວກລ້ຽງແກະ; ພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ.” ແຕ່ວ່າພວກລ້ຽງແກະໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງພວກເທວະດາເປັນຄຳສັຣເສີນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ. ແລະກໍເປັນຄຳເວົ້າອັນສູງສົ່ງ! “ພຣະຮັສມີຈິ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ.”

ພຣະເຈົ້າສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄຳສັຣເສີນຈາກພວກເຮົາສຳລັບການລິ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ມາເປັນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຄວາມຜິດບາບຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ. ຝູງເທວະດາກໍສຳນຶກເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຂວັນຂອງພຣະເຈົ້າແລະກໍໄດ້ສັຣເສີນພຣະອົງສຳລັບຂວັນນັ້ນ. ເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດພວກເຮົາກໍແມ່ນຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ ແລະການສຳນຶກເຖິງຄວາມລອດພົ້ນອັນອັສຈັນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈະເປັນສ່ວນເລິກໃນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະໃຫ້ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາຄົບເຕັມໃນການຖວາຍກຽດແກ່ພຣະອົງ.

ຝູງເທວະດາຍັງໄດ້ປະກາດວ່າ, “ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈິ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ!” ສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມສົມບູນພາຍໃນ ທີ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນສາມາດນຳມາສູ່ຫົວໃຈທີ່ມີການເຊື່ອ. ສັນຕິສຸກອັນສົມບູນຂອງພຣະອົງ “ຊຶ່ງເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈ” (ຟລປ. 4:7), ແຕ່ວ່າມັນເປັນຈິງສຳລັບພວກທີ່ເຊື່ອ. ໃນການຈັດຕຽມຄັ້ງນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນຮາສີທັງໝົດ. ທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ກໍເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຂນະທີ່ທ່ານຍັງຈື່ຈຳຂອງຂວັນແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນອັນປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງພິຈາຣະນາຕໍ່ການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ໄວ້ວາງໃຈ.** ໄຕ່ຕອງເຖິງຄວາມດີແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າວ່າທ່ານບໍ່ເຄີຍໄດ້ຕ້ອນຮັບເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສເນີຄວາມລອດພົ້ນນີ້, ຈົ່ງຮັບເອົາດຽວນີ້.
- **ນະມັສການ.** ຂນະທີ່ຝູງເທວະດາໄດ້ຖວາຍສະໜັບສະໜູນອັນສູງສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນຄວນພະຍາຍາມໃຫ້ການສັຣເສີນທັງປວງຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດແຕ່ລະວັນຂອງພວກເຮົາ. ທວງຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຕຣາປະທັບອັນໃໝ່ລິດໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງ.
- **ອະທິຖານ.** ອະທິຖານເພື່ອບາງຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມລອດພົ້ນ. ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງຊີວິດຂອງຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະຖືກປ່ຽນແປງໂດຍຂ່າວປະເສີດ, ແລະການທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນຮາສີ. ທວງຖາມພຣະເຈົ້າໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຜູ້ນັ້ນອ່ອນໂຍນຕໍ່ຖ້ອຍຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ອະທິຖານເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະເປີດປະຕູເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ.

ຂນະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເດີນທາງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາຫາພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນຈະເດີນທາງໄປປະຕິບັດງານກັບພຣະອົງ. ແລະການປະຕິບັດງານນັ້ນແມ່ນລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນໆໃຫ້ພົບຄວາມລອດພົ້ນເຊັ່ນກັນ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA